

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4392

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 30 iunie 1963

Sosirea unei delegații a C. C. al Comsomolului

La invitația C.C. al U.T.M., simbata a sosit în Capitala o delegație a Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S. care va studia din experiența muncii organizatorilor U.T.M. Delegația este condusă de tovarășul Piotr Rogotov, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S., membru al Biroului C.C. al U.T.C.L. Din delegație fac parte: Stepan Karapetovici Pogopian, prim-secretar al C.C. al Comsomolului din R.S.S. Armeană, Maria Savelevna Garbuș, prim-secretar al Comitetului Regional Agricol al Comsomolului — Kurgansk, membru al C.C. al U.T.C.L., Valentina Ivanovna Ciocva, secretar al Comitetului orașenesc al Comsomolului din Dnepropetrovsk, Ivan Ivanovici Badiul, activist al Secției Internaționale a C.C. al Comsomolului.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întâmpinată de tovarășii: Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., Constantin Cișină, secretar al C.C. al U.T.M., Ștefan Andrei, membru al Biroului C.C. al U.T.M., șeful Secției relații cu străinătatea a C.C. al U.T.M., Haralambie Alexe, membru al Biroului C.C. al U.T.M., prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. București, Dumitru Olteanu, secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. București, precum și de alți activiști ai C.C. al U.T.M. Au fost de față G. E. Ceboțariu, consilier al ambasadei U.R.S.S. în București și alți membri ai ambasadei.

Simbata dimineața delegația Uniunii Tineretului Comunist-Leninist a fost primită de către Secretariatul C.C. al U.T.M. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

În cursul zilei, membrii delegației au vizitat Uzinele „23 August”, precum și muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc Român.

Arabescuri industriale. (Ticleni 1963)

Foto: ION CUCU

LUCRĂRILE AGRICOLE DE VARĂ — LA TIMP ȘI DE BUNĂ CALITATE

În regiunile din sudul țării a început secesiunea recoltei de toamnă și a grâului din satele timpurii. Peste puțin timp recoltarea cerealelor păioase se va desfășura din plin în întreaga țară.

Oamenii muncii de pe ogoare s-au pregătit intens pentru efectuarea la vreme și de calitate mai bună a lucrărilor agricole ce se fac în această perioadă, când, concomitent cu stringerea și înmagazinarea cerealelor, se încep pregătirile pentru viitorul an agricol. În toate regiunile au fost asigurate condițiile pentru folosirea deplină a tractoarelor, combinelor și a celorlalte mașini agricole în vederea executării recoltărilor într-un timp cât mai scurt, a stringerii imediate a paielei, efectuării arăturilor și fertilizării terenurilor, precum și pentru însămînțarea unor suprafețe cât mai mari cu plante de nutreț.

În ultima săptămână, s-a lucrat intens și la recoltarea furajelor cultivate. Până acum aceste culturi au fost strînse în proporție de 84 la sută, în multe regiuni recoltarea furajelor fiind terminată. A continuat, de asemenea, stringerea finurilor naturale. Din datele Consiliului Superior al Agriculturii rezultă că, în unele regiuni, printre care Bacău, Galați, Ploiești și Argeș, deși finurile naturale au ajuns în faza optimă de recoltare, strînsul lor este întârziat. Conducerea unităților agricole socialiste trebuie să repartizeze mijloacele necesare în așa fel încît și aceste lucrări să poată fi efectuate la vreme.

Mecanizatorii și colectiviiști au continuat lucrările de îngrijire a culturilor. Prașila a 3-a a fost executată în proporție de 60 la sută la sfecla de zahăr și floarea-soarelui și pe mai mult de jumătate din terenurile cultivate cu porumb și cartofi. În majoritatea regiunilor, gospodăriile agricole de stat au terminat această lucrare la toate culturile. De asemenea, prașila a 3-a a fost terminată și în gospodăriile agricole colective din regiunea București, iar în cele din regiunile Banat, Dobroea, Oltenia, Galați și altele se apropie de sfîrșit. În toate regiunile se face prașila a 4-a la sfecla de zahăr.

(Agerpres)

lecăm din Bacău cu un autocar al O.N.T.-ului. Inceț, inceț, zgomotul motorului parcă dispărea lăsînd în loc o melopee a-dincă și îndepărtată. Cu ochii deschisi încercăm să visăm locurile unde vom poposi: Roman, Ta. Neamț, Bicăz...

Modern: ojele și flori

Am văzut nu de mult la un jurnal cinematografic câteva secvențe cu valoare de document despre Roman. Un cartier cu căsuțe mici ca niște cutii cu ziduri de chirpici și găuri în loc de ferestre. Fără garduri, fără curți, doar băături mizere. La toate acestea mă gîndesc cînd mașina noastră ajunge în centru. Treceam

încet prin fața unui alt șir de blocuri noi și aflăm că i se spune cartierul laminorizilor. Depășim orășel și după câteva minute din stînga, tîind ceva unii deal, ne întîmpină o uriașă corabie scufundată pînă la bord în marea verde a grîului. E fabrica țevilor nesudate. În curte, în fața halelor cu pereți de cărămidă și sticlă — mii de flori. Sînt florile care întoc-

cente, al țevilor nesudate. 300 000 de tone de ojele sînt transformate într-un an în țevi nesudate — țevi și prăjini pătrate pentru boğățiile adîncurilor: petrolului.

Istorie

Inginerii Tiberiu Lupas și Neagu Liviu, amîndoi bucureșteni, ne mai vorbesc de ja-

De la Bacău la Bicăz

rădesc omul de la poartă spre laminor, de la laminor la filtare, de la filtare la depozit... Dincolo de ele, dincolo de zidurile de cărămidă și sticlă, mii de țevi. Mii de țevi care la început sînt simple bucați cilindrice de oje rece, apoi incandescente — un foc năpraznic le încăzește pînă la topire doar în timpul scurt ce posesesc într-un cuplor rotativ — și, intrînd într-un agregat cu valțuri, roti dințate, ciocane și burghiuiri stangă, capătă forma dorită de om. Omul este acela care comandă din butoane și manete drumul acesta al fiăcărilor, al blocurilor incandes-

brica de țevi cînd în fața noastră apare Tiru Neamț. Străvechea localitate ne întîmpină cu liniște, curățenie. Din poana mașinii cineva citește un afiș: „Seară de operă”. Ne arăbim spre cetatea Neamțului iar micul orașel îl vom vizita la întoarcere. Pe dealul din apropierea cetății mașina ne părăsește. Urcăm în șir indian pe un drum de care și din pădure răzbat la noi zvorniri de izvoare. Ocolim picioarele unui vechi pod și urcăm pe colina cetății.

Și lată cetatea: înaltă, de o măreție simbolică. Prin ochiurile din zid primim aproape înțreaga Moldovă. Dealurile Moldovei, în lumina caldă a soarelui nu ar unume modulate pentru încîntare, iar culorile... culorile nu pot fi descrise. Cîte din aceste culori nu le regăsim în picturile lui Grigorescu, chiar aici în apropiere, la Agapia?!

— consemnează în cartea de impresii lăcătușul Gheorghe Zărobu.

La Mînistirea Neamț ne întîmpină dangătul prelung de clopot și tipătul ascuțit al toacei. Privim construcțiile care înconjoară curtea mînistirii. Muzeul ne vorbește prin documentele scrise și fotografiile despre alte epoci remarcabile. Aici, în camerele construcției exterioare, au locuit și au lucrat mulți dintre cei care au avut un rol însemnat în mișcarea literară a țării.

Încă o istorie

Un val al lacului de acumulare de la Bicăz izbîndu-se de baraj se întoarce și trece prin casa vanelor, coboară prin tunel lung de cinci km săpînt în muntele Botosanu, saltă în castelul de echilibru, se mai aruncă încă odată la vale prin conducta forțată și apoi împinge cu umărul rotund paleta turbinei. Al doilea val părăsește același drum și urcă pe a doua paletă. Și cum valurile sînt neîntrerupte mersul pale-

VICTOR CONSTANTINESCU (Continuare în pag. a III-a)

ELISABETA ONOFRAȘ, învățătoare la Școala de 8 ani din satul Bălteni, comuna Proboata, raionul Iași

MIREL VERMONT, profesor la Școala medie nr. 3 din Ploiești

CONSTANȚA ARVANITACHE, profesoară la Școala medie nr. 10 din București

Învățători și profesori fruntași

ELENA MIHĂILESCU, învățătoare la Școala medie nr. 2 din Ploiești

DE „ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI”

Octav Pancu Iași

De la București, unde ne-am urcat amîndoi, devenim vecini de compartiment, și pînă la Sinaia, unde a coborît numai el, a stat și a privit tot timpul pe fereastră. A intrat în vorbă cu mine cînd rapidul a trecut ca o nălucă pe linia gara Buftea. Mi-a spus deodată, fără nici o introducere, că ar fi trebuit să-și ia bilet la personal: „E drept, ajung mai repede așa, dar am doi copii aici. Unu-i medicinist, la practică, altu-i operator la studioul de filme. Cine știe, poate avea norocul să-și zărească”. I-am zîmbit, lăsîndu-l să înțeleagă că n-aveam tocmai străin de acest sentiment patern. La Zvorăști, sau poate ceva mai încolo, lăudîndu-mi frumusețea unui lan, a adăugat că are și aici o fată, tehnician agricol la gospodărie. „Fericit părinte”, l-am felicitat în gînd, „trei copii atît de mari și tîl nu pare deloc bătrîn”. Dar, n-am apucat să-mi sfîrșesc gîndul că, învîdu-se în zăre silueta argintie a unei rafinării, l-am auzit: „Am și pe aici, pe la Ploiești, cinci

Adică, unul nu-i acumă acasă. Mi-a scris tocmai din Afganistan. E maistrul la „I. Mai” și a fost trimis acolo să monteze niște sonde. Ceilalți patru — trei băieți și o fată — lucrează toți în construcții. Am fost nu de mult să-i văd. Fac treabă bună, nimic de zis!”. Brazii... Cîmpina... Comarnic... Cîtea firme gîrîlor cu glas tare și mă tragea mai aproape de fereastră. Ici mai avea un fiu mecanic, dincolo o fiică chimistă... Ajunsesem să le pierd numărul. Ba, la un moment dat, mi-a fulgerat prin mințe că, avînd atîția, n-ar fi exclus ca el însuși să mai uite pe cite unul sau le mai incurse meseriile. Am respins însă imediat bănuiala. Dragostea cu care vorbea despre ei, dulcea cu care le rostea numele, mîndria cu care repeta de fiecare dată: „copii buni, muncitori”, nu-mi acordau nici cel mai mic drept să judec astfel. De aceea, cu un sentiment de vinovăție, am murmurat

chiar: „ierțați-mă” — dar nu m-a auzit. Trenul se apropia de Sinaia și el se pregătea să coboare. „Sînteți în concediu?” l-am întrebat. „Da, în vacanță”, mi-a răspuns, „am vreo trei copii și pe aici. M-au poftit să mă odihnesc la ei...”. Edificat, în silîșit, am vrut să-i cer din nou scuze. Am vrut să-l rog să-mi lere faptul că aproape trei ore l-am întrebat. „Da, în vacanță”, în timp ce el, desigur, este învățător sau profesor... O, cit de bucurios sînt astăzi că n-am făcut-o. Sint convins că nimic nu l-ar fi mîhnit mai mult. Nu-l confundasem cu un părinte, ci, asemenea tuturor învățătorilor și profesorilor, prin tot ce are mai bun, mai frumos și mai înălțător această nobilă meserie, el era, este părinte. Unul dintre atîția și atîția părinți cu sute, cu mii de copii!

neconținut scurtei noastre întîlniri o amintire emoționantă. Dar, abia astfel, abia acum as fi fost în situația de a-mi cere grabnic scuze. Pentru că l-am întîlnit meru. Și altă dată. Și azi.

L-am întîlnit cu mulți ani în urmă, în prima mea zi de școală. Era prin anul '36, mi se pare, cînd statisticile vremii numărau peste un milion de copii care nu puteau învăța carte, iar din cei înscrîși numai o jumătate frecventau cursurile școlilor. Da, l-am întîlnit atunci, pe cînd întrebările și căntărele lui îi inspirau lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Preța iarna în clase înghețate — rușea din salariul lui mizerabil și venic sosind cu înlînzire, cîntărea lui îi inspira lui Geo Bogza reportajul „Abecedare”: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte piine, cite zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: Tăblița: 4 piine. Aritmetica: 10 piine... Abecedarul: 7 piine. E fantastic!” Pre

Zmeu

№ 250 cm

Schiță satirică de Ion Băieșu

ncepem din ce în ce mai mult să ne convingem că nimic pe lumea și în universul de care aparținem nu a fost făcut fără o anumită măsură și premeditare. Natura-nmă, atunci când a puzes la zămislirea lucrurilor cu suflet și fără suflet, avea și ea materia limitată — oricât de înfinită și erau posibilitățile și raza de întindere — și nu era dispusă să facă risipi. Pe lângă asta, pentru a nu se plictisi și pentru a evita sabloanele, făcea un lucru cînd mai mic, cînd mai mare, unul mai perfect, altul mai puțin perfect — cum se nimerea. Aceleși stil de muncă bizar a adoptat și atunci cînd a creat zmeii. La unii a risipit pur și simplu materia, iar la alții a fost cât se poate de zgîrcit. Așa se face că pe lume există mai multe tipuri de zmei: zmei de 125 cm, de 175 cm, de 250 cm, și de 350 cm, ultimii doi avînd adesea și ațaz. Cei mai mulți sînt de 125—175 cm, dar zmeii care prînză și se ațază zmeii se poartă la 250 cm de cm capacitate. În felul acesta își păstrează silueta zveltă a zmeilor de 125 cm și au posibilitatea să prînze și să juță ca cei de 350 cm.

Bineînțeles, zmeul de 250 cm are permis de liberă trecere prin tot Universul, la orice oră din zi și din noapte. Dacă vrea, el se duce în miezul nopții chiar sub fereastra lui Satana și prînze — așa, de-al dracului! — cit pojește el. Nici Dumnezeu n-are curajul să ia un talon, chiar dacă intră în sălă și lui și i-l afumă cu norii greșoși și cenăuși pe care-i scoate din cotăd, chiar dacă îmbolnăvește de astenie și negativitate pe cineva. Zmeul — ca să zice complexitate — deși e negativ pe dinăuntru (carevaszică suflete), din punct de vedere exterior arată atractiv și seducător. Cîteva priviri aruncate, două trei piriuri bine întoarse din condei și zina uită săfuit primit acasă: se cocoață în spinarea zmeului de 250 cm și se agață cu minile de gîtul lui, tandră.

— Pornim? o întreabă el.
— Dar nu prea tare, zice ea prudentă.
Zmeul îi dă drumul. La început merge mai domol, apoi din ce în ce accelerează. Zina are un fel de fior de teamă, care începe apoi să se transforme în plăcere și în victu. Îi place și ei viteza, precum și fluturarea vîntului prin zuluții arii. În alte împrejurări se dovedește foarte pudică, dar acum simte pur și simplu o plăcere să-și lase justa ridicată de curent pînă în creștetul capului.

Si așa, vesel și frumoși amîndoi, rîzind în hohote de bucurie, aleargă pe drumurile Universului, făcînd un zgomot de troznese toate temelțiile Firii. Zboară peste nori și peste abisuri, peste comete și constelații, zboară frenetic, zboară năduchi de fericire, îmbătați de înfînt.
— Doamne, de nu li s-ar întimpla ceva! zice Sfînta Vineri, zina cea bună, zîrindu-i trecînd ca fulgerul pe lîngă ghereta ei, aflată ca punct de control la una din intersecțiile Universului.
Si, imediat, Sfînta Vineri își leagă peste brîu o eșarfă roșie, spre a fi recunoscută, și pleacă după ei să-i aperse de vreo nenorocire. Timp nu e de pierdut, așa că se angajează zdrăvăn în cursă. Fuge de mîncăcî nori. Aparatele ei de control arată viteza de un milion kilometri — lumina ne zecime de secundă, adică viteza maximă de care o poate realiza cu forțele ei miraculoase. Pasămite, zmeul de 250 de cm, cu zina în cîrcă, fuge mai abilit. E tînăr și are pețea. Hai să facă o Sfînta Vineri simte că nu-i poate ajunge. Hai să facă o minune: aruncă în fața lor o perie care se preface într-o pădure deasă. Zmeul de 250 de cm o deirisează în plină viteză și merge mai departe. Răsuflează zinei îl gîdă la ureche și-i dă puteri incommensurabile.
Sfînta Vineri face încă un sacrificiu, caută prin poșetă și-și aruncă în fața lor oglînda, care oglîndă se preface într-un lac urîș.
Zmeul de 250 de cm o soarbe însă dintr-o înghițitură — chestia cu lacul venind tocmai la momentul oportun, pentru că nu prea mai avea carburanți — și dă-i bice înainte.
Sfînta Vineri e disperată. Își desface diamantul de la inelul de pe deget și-l aruncă și pe asta, după ce îl avea amintire de la răposatul Sfîntului Jui. Pietricica nestemată se preface în munte de granit, dar zmeul de 250 de cm face un viraj de înghetată mîna în pieptul zinei din spinare, și îl coolește.
Sfînta Vineri crapă de neacă: „na, că i-am scăpat!”
Dar nu apucă să zică „scăpat”, că se întimplă catastrofa. Ce nu putuseră să facă pădurea, lacul și muntele reușește să facă o coajă de portocală alunecoasă pe care garăul restului în hăul Cosmosului. Zmeul calcă pe ea, simte o zmu-citură în stomac, o amețelie în creier și pe urmă... nimic. Prînzul s-a ales din el și din zina cu zuluți aurii.
Sfînta Vineri sosește repede la locul catastrofei și, îndurerată, încearcă să gătească din resturile rămase din cei doi și pe luncă o migală deosebită ca la can. După o muncă de ceașorinar, indelungată, reușește să scoată din cele două ființe una singură, restul materiei fiind pur și simplu pulverizat și imposibil de recuperat. După ce zidește această făptură — care seamănă și cu umul și cu celălalt — suflă asupra ei și-i dă viață. Noua făptură corcică se scutură din toate măduarele, se pipăie, se miroase, vede că mai are totuși în ea o putere de vreo 110 cm și, deodată, zbughă! A fugi! Fuge de mîncăcî nori, de prînzul și de bătrînul Dumnezeu din somn, întrebînd năuc ce s-a întimplat.
Sfînta Vineri își șterge nădușala de pe frunte, clatină din cap distrusă moralmente și scutpă în urma zmeului recuperat.
La dracu! Poți să crăpi, a doua oară nu mai fac minune.

Capacitatea creatoare a poporului nostru și-a dovedit din todeauna vigoarea. Dacă inventiile și descoperirile ai căror autori sînt cunoscuți, identificați, datează la noi de două secole, istoria creației tehnice anonime este cu mult mai veche, începîndu-se cu confuziile din ce în ce înaintea muncii omenești pe pămîntul patriei noastre.
Ca expresii ale acestora trebuie considerate — între altele — toporașele de mîng (din piatră) de acum cinci sute de mii de ani, găsite pe terasele vâii Dirjovului, care fac parte dintr-o serie de vestigii de vînzare umană cunoscută, originale culturale ale neoliticului dezvoltat, creațiile remarcabile ale perioadei de folosire a aramei și apoi ale epocii bronzului, care au atîns la noi o mare înflorire, strălucite opere ale geto-dacilor — de la uneltele și lucrările lor în argilă și pînă la impresionantul sistem de fortificații din munții Orăștiei. În vremea feudalismului, meșteri cu minii de aur, al căror nume nu s-a transmis pînă la noi, dar care au realizat mari valori materiale și spirituale, au făcut adevărate comori de tehnică și artă, creînd, cu materialele de care dispuneau (adesea nu cele mai potrivite), construcții de o mare ingeniozitate, obiecte de meșteșug și de industrie casnică foarte variate, instalații originale pentru folosirea forței apelor curgătoare, coloranți de o frumusețe și o durabilitate care uimesc și astăzi (căci s-au păstrat de minune pe frescele exterioare ale unor clădiri). Nu este de prisos să arătăm că unele dintre obiectele realizate (sau modelele lor) figurează la loc de cinste în renumite muzee din străinătate, fiind considerate adevărate exemple de creație populară originală, iar uneori ideile tehnice ce au stat la baza lor fiind remarcate drept precursoare ale unor înfrățituri tehnice moderne (de exemplu „roata cu făcaie” — considerată precursoră a turbinei Pelton).
Începînd de la mijlocul secolului al XIX-lea, apare necesitatea unui progres mai rapid al științei și tehnicii. În această perioadă, savanții și tehnicienii noștri își aduc din plin contribuția la dezvoltarea patrimoniului civilizației. Ope-

„Sînxul” din Munții Bucegi

Autorii cărții „Focul viu” despre: NUME ROMÎNEȘTI ÎN ANALELE ȘTIINȚEI MONDIALE

rele unor oameni Iluștri ca Babeș, Marinescu, Rogozi, Levădiți, Bolyai, Poni, Teclu, Istrati, Edeleanu, Spacu, Hurmuzescu, Procopiu, Cobălcescu, Gregoriu Ștefănescu, Munteanu-Murgoci, Ion Ionescu de la Brad, George Ștefănescu, Haret, Vîlsan, Ioan Cantacuzino, D. Danielopol, Constantin Miculescu, Saligny, Vuia, Vlaicu, Coandă, George Costin, Ștefănescu, Ciurcu, Proca, Ștefănescu, Parhon și alții alții ilustrează nivelul înalt la care se ridică creația tehnico-științifică românească.
Însăși terminologia științifică și tehnică constituie mărturie a acestui aport însemnat.
Tratatele moderne consemnează, de pildă, babesiile și corpusculele Babeș-Negri, fenomenul Cantacuzino și Marea experiență românească, becul Teclu, procedeele Edeleanu, efectul Coandă, profilele Carafoli, reacția Spacu, electroscopul Hurmuzescu, metoda Filipescu, curbură la Bacalogiu, fenomenul Procopiu, formula Longinescu, suprafețele și curbele lui Ștefănescu, sincronizatorul Constantinescu, funcțiile lui Pompei, frontiera Kerékjarto-Stollow — pentru a nu aminti decât cîteva dintre ele.

mijloace mecanice de bord și construirea primului avion cu reacție din lume, previziunea existenței mezonului, stabilirea celei mai precise determinări a echivalentului mecanic al căldurii, obținerea de noi clase de combinații chimice, elaborarea primului tratat de bacterologie și al primului tratat de endocrinologie cunoscut în literatura științifică — toate acestea reprezintă opere ale unor savanți și tehnicieni născuți în țara noastră. Documentele dovedesc că într-o serie de domenii — de pildă, în matematică, medicină, biologie, aviație, chimie, fizică — aportul științei românești este deosebit de însemnat, iar în multe direcții ne-am numărat printre pionieri.
Pe o bază materială nouă, în cadrul relațiilor de producție socialiste, creația științifică și tehnică românească se desășoară acum într-un ritm tot mai intens, contribuția noastră la progresul științific și tehnic mondial devine tot mai evidentă.
Amănunte despre fiecare dintre marile descoperiri ale științei și tehnicii românești, le puteți găsi în cartea „Focul viu” pe care am publicat-o recent în cadrul Editurii Științifice.

Crearea biospologiei, a selenologiei și a maginilor sonice, realizarea primului zbor cu

D. MOROIANU
I. M. ȘTEFAN

Săptămîna vitore pe ecrane

„Avîntul tineretii”

„Avîntul tineretii” — nouă producție a studioului „Mosfilm” — este un interesant aspect din viața tineretului sovietic. Figura centrală a filmului este un tînăr, Nikolai Babuskin, comsomolist și deputat în sovietul raional. Plin de elan și în același timp ponderat, acest comsomolist-deputat îi inspiră o mare încredere și redă fidel imaginea constructorului comunistului tînărului „Mosfilm” și plin de înțelegere față de oameni, totodată aspru și neînduplecat cu cei ce merită. Regizorul filmului K. Voinov ne este cunoscut și prin filmele „Lumina în întuneric” și „Cei trei din pădure” prezentate pe ecranele noastre.

„Clubul cavalerilor”

Celibatarii „convinsi”, constituiți într-o asociație, declară război instituției căsătoriei. Aceasta este tema filmului polonez „Clubul cavalerilor”. Bineînțeles cavalerii pînă la sfîrșit termină prin a deveni candidații la căsătorie. Realizat după motivele unei lucrări a cunoscutului dramaturg polonez Michael Balucki, filmul în culori „Clubul cavalerilor” este o reușită comedia muzicală.

„Doctor in filozofie”

Comedia dramaturgului clasic jugoslav Branislav Nusic, „Doctor in filozofie”, este binecunoscută publicului nostru. Ecranizarea regizorului Soja Jovanovici păstrează în mare măsură caracterul satiric al lucrării dramatice. Îmbogătit prin cîntece și aforisme, parvenit se ridică la înălțimi de cultură și se consideră justificat, să poartă titlurile științifice. Dar aceasta nu este ușor. Oricum trebuie să muncești. Și odraslele de parvenit nu-i convine acest lucru. Atunci soluția va munci alături de el. În viața dar diploma va fi pe numele lui Milorad Cvijovic. La titlu și Doctor in filozofie.
Construită pe motivele de situație atenuată „Doctor in filozofie” reușește să placă spectatorilor. În film întâlnim actori cunoscuți publicului nostru din alte filme jugoslavo-române: Mija Aleksic din „Președintele”, centru înaintea și Oliviera Marcovici din recentul „Turneu al veseliei”.

„Misterele Parisului”

Il vom revede pe cunoscutul actor Jean Marais. Reia este semnata de André Hunebelle autorul versurilor cinematografice a filmelor „Cocosatul”, „Necunoscuta din taxi” și recentul „Miracol al lupilor”.

ȘTIATI CĂ...

...straturile de silice se așază unele peste altele, învalind sistemul radicular al plantei într-o „curășă de silice”, care crește mereu. La un moment dat planta încetează să mai primească substanțe nutritive și pierde. O asemenea rădăcină s-a păstrat pînă în zilele noastre, mărturie a tragediei plantei care a murit.
...în cursul ultimilor 80 de ani insula Corsica din Marea Mediterană s-a deplasat cu 10—12 km spre est.
...arheologii irakieni au descoperit tăblițe de lut din care reiese că matematicienii necunoscuți foloseau vestita teoremă a lui Pitagora cu 1500 de ani înainte de nașterea acestuia.
...pinguinii pot parcurge zicn cîte 180 km fără să dea semne de oboseală.
...un pui de balenă nou născut este mar greu decît un elefant adult. El cîntărește 5 tone.
...păienjenii sînt vietățile care pot trăi la cea mai mare altitudine pînă la 7500 m. Ei se hrănesc cu insecte aduse de vînt. Pășările pot trăi pînă la o înălțime de 4500 m, iar unele varietăți de fluturi — la 6000 m.

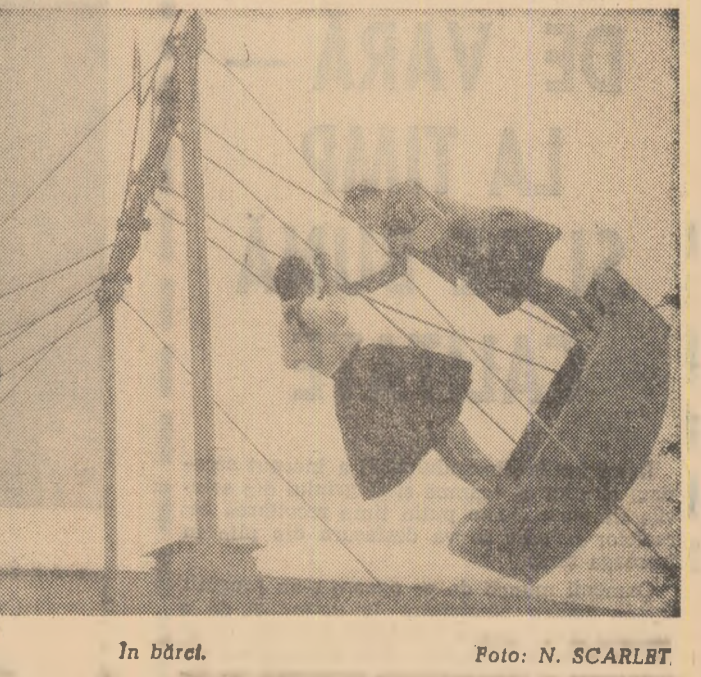
La sfîrșit de săptămîna

DIALOG CU
CORESPONDENTUL
VOLUNTAR

noul mai ales în relațiile de muncă, în sfera activității productive. Simți în multe scrisori — dincolo de cifre — fapte și gînduri legate de principalele obiective în drumul de desăvîșire a construcției socialiste, forța și exemplul celor mai înaintați dintre constructori — comunistii.

Redînd momente din întreaga activitate dintr-un sector al Combinatului de industrializare a lemnului din Vișeu de Sus, tovarășul Ioan Mocioanu re-trăiește odată cu eroii reportajului său fiecare strădanie în lupta pentru o producție de calitate superioară: în oricare din situațiile descrise, el încearcă și reușește să pună în lumină grîunțele prețioase, pîldurilor pentru colectivitate. Din scrisorile răzbate puternic suflul muncii avînzate. Corespondentul însuși are satisfacția unui participant în întrecerea despre care povestește Ion S. ne descrie o zi din viața metalurgistilor de la „Progresul”-Brăila, iar Georgeta Popescu, secretara organizației U.T.M. din comuna Cremenari-Arges dezvoltă, printre-o întîmplare povestită foarte pe scurt, frumusețea noilor relații statornicite între oamenii satului colectivizat. Alte scrisori recompun imaginea din timpul liber, transmis vestii din vacanță din excursii și stațiuni de odihnă... În sfîrșit am putea spune că, în esență, în toate e vorba de omul muncitor și preocupările sale.
Si iată-l acum pe cititor deschizînd ziarul într-o pauză de lucru, în mașină, acasă, în parc, cercetîndu-l dintr-o dată și oprindu-se asupra uneia din aceste corespondențe. Ea a atras cea dintîi atenția și, firește, a fost citită de îndată. Care este cea corespondență? Răspunsul este cît se poate de simplu: cea care transmite faptul cel mai interesant.

Asadar, iată-ne din nou stînd de vorbă despre faptul

În burl.

Foto: N. SCARLET

Doi tineri pe estrada de concert

Organizat în preajma încheierii definitive a stagiilor muzicale, concertele orchestrei de studio a Radioteleviziunii, a atras un mare număr de auditorii. Acest lucru s-a datorat, alături de programul variat și atractiv al concertului, și și mai ales interesului și simțului de complicitate care a însoțit întregul eveniment. Este dinamică, conținînd elemente specifice genului — încredări, intrigi și o poveste amoroasă. În acest film-

gestica spectaculoasă, a punctat cu grijă și simț al proporției momentele expresive, melodiile curioase ale Simioniei lui Boccherini, Concertul de Mendelssohn-Baroldi, Suitei lui Cornei Trăilescu și „Carnavalului român” de Berlioz. În schimb, este dintr-o dată un drum lung și împănate totuși și nevoia unei mari mobilități și clarități a gesticii ca și aceea a unei atenții sporite pentru evidențierea contrastelor din desfășurarea discursului muzical. Violonista Cornelia Bronzetti a reținut atenția ascultătorilor prin

CUM ALEGEM FAPTELE

corespondentului — depînd în exclusivitate de capacitatea sa de orientare. Corespondentul trebuie să cunoască bine politica partidului, să studieze adînc viața, sarcinile pe care le are colectivul de muncă din care scrie, să fie el însuși un promotor al noului, pasionat de munca creatoare. Numai așa va fi stăpîn pe cea bună solă de orientare generală cu ajutorul căreia poate aprecia în mod just valoarea faptelor de viață.
Pentru ziar oricărui fapt I se cere să poarte puternic amprenta actualității. Actualitatea, se știe, este nu numai un criteriu în selecționarea faptelor care, în esență, nu este altceva decît o „cronica la zi” a activității insufletite de pe cuprînsul patriei.
Odată cu selecționarea faptelor trebuie văzută însă și o altă latură: aceea a sondării lor mai în adîncime, dezvoltarea sensului pe care-l conțin. Adică să reușești să-l „transporti” la redacție cu întreaga lui „închîrcătură” de semnificații,

semnificativ. Cum a fost el cules din noianul de fapte zilnice pe care le oferă realitatea înconjurătoare? Pe ce criterii?
Corespondentul e ca un ghid. El îl conduce pe cititor prin universul celor mai diferite fapte oprindu-se de fiecare dată asupra a ceea ce îi se pare lui mai interesant. Dar acest interes trebuie să deurgă din însăși semnificația faptului pe care l-a ales. El nu poate să uite că în călătoria în care-l poartă de cititor trebuie să prezinte todeauna un lucru de interes general, o experiență, un exemplu; el trebuie să știe să selecteze ceea ce este esențial de ceea ce este secundar, ceea ce este caracteristic pentru realitatea socialistă, de ceea ce este întîmplător, accidental, ceea ce exprimă mersul progresului revoluționar, elementul socialist, noul de ceea ce este vechi, perimat, pe punctul de a pieri. Aprecierea materialului de viață și selecționarea lui pentru ziar — lucruri de cea mai mare importanță în munca

corespondentului — depînd în exclusivitate de capacitatea sa de orientare. Corespondentul trebuie să cunoască bine politica partidului, să studieze adînc viața, sarcinile pe care le are colectivul de muncă din care scrie, să fie el însuși un promotor al noului, pasionat de munca creatoare. Numai așa va fi stăpîn pe cea bună solă de orientare generală cu ajutorul căreia poate aprecia în mod just valoarea faptelor de viață.
Pentru ziar oricărui fapt I se cere să poarte puternic amprenta actualității. Actualitatea, se știe, este nu numai un criteriu în selecționarea faptelor care, în esență, nu este altceva decît o „cronica la zi” a activității insufletite de pe cuprînsul patriei.
Odată cu selecționarea faptelor trebuie văzută însă și o altă latură: aceea a sondării lor mai în adîncime, dezvoltarea sensului pe care-l conțin. Adică să reușești să-l „transporti” la redacție cu întreaga lui „închîrcătură” de semnificații,

VASILE DONOSE

PIINEA DE FIECARE ZI A OTELĂRIILOR!

FIERUL VECHI

Într-un an 1963 Comitetul orăşenesc Iaşi al U.T.M. şi-a propus să îndrume şi să ajute organizaţiile de bază pentru a colecta şi trimite oţelărilor 3.000 tone de metale vechi. Cifra pare mobilizatoare. Cine consultă fişa de la comitetul orăşenesc este tentat să exclame, ca şi tovarăşii Petru Ştefănescu, primul secretar: hună treabă! Dacă până la 19 iunie au fost colectate şi trimise 1.500 tone înseamnă că angajamentul anual va fi îndeplinit chiar mai devreme.

Să vedem însă, ce tot ce s-ar putea face? ...La Atelierele de reparat material ruland l-am întâlnit pe tovarăşii Mihai Munteanu, secretarul comitetului U.T.M. Redăm convingerea avută:

— Anul trecut, tinerii din întreprinderea noastră au colectat 1.400 tone metale vechi. Pentru anul în curs ei s-au angajat să colecteze 1.500 tone.

— De unde? — Şi noi ne-am pus la început aceiaşi întrebare. Ca doar fierul vechi nu este ceva tunc şi gigan angajamentul. Ei cunoşteau doar bine întreprinderea. Pentru lini — în parcul din incinta atelierelor, printre secţii — năste tot ce găseşte fier vechi. Şi am pornit la treabă. Am organizat zile şi săptămâni ale colectării fierului. Care este rezultatul? La trenul marşrut trimis oţelărilor de către tinerii din Iaşi în luna mai noi am contribuit cu 400 de tone. La al doilea marşrut, am contribuit cu 170 de tone. Ieri (18 iunie) am expediat alte 30 tone. Frunzise în acţiunile întreprinderii până acum au fost organizaţii U.T.M. din secţia montaj, precum şi organizaţiile U.T.M. vagoane şi mecanic.

— Pentru viitor ce vă propuneti? — Să depăşim angajamentul cu 100 tone. Iată cum. În luna iunie vom organiza o acţiune iar la începutul lui iulie alta, la care îi vom mobiliza pe toţi tinerii. Cu acest prilej vom face o „curăţenie” generală în întregul atelier.

...La Fabrica „Teşitura” se produc fire şi ţesături. Deci aici se găseşte mai puţin fier vechi. Şi totuşi, tinerii din această fabrică au colectat şi expediat până acum 70 tone. Cum au reuşit? Să-i întrebăm pe fruntaşi, pe tinerii din secţia mecanic-sef.

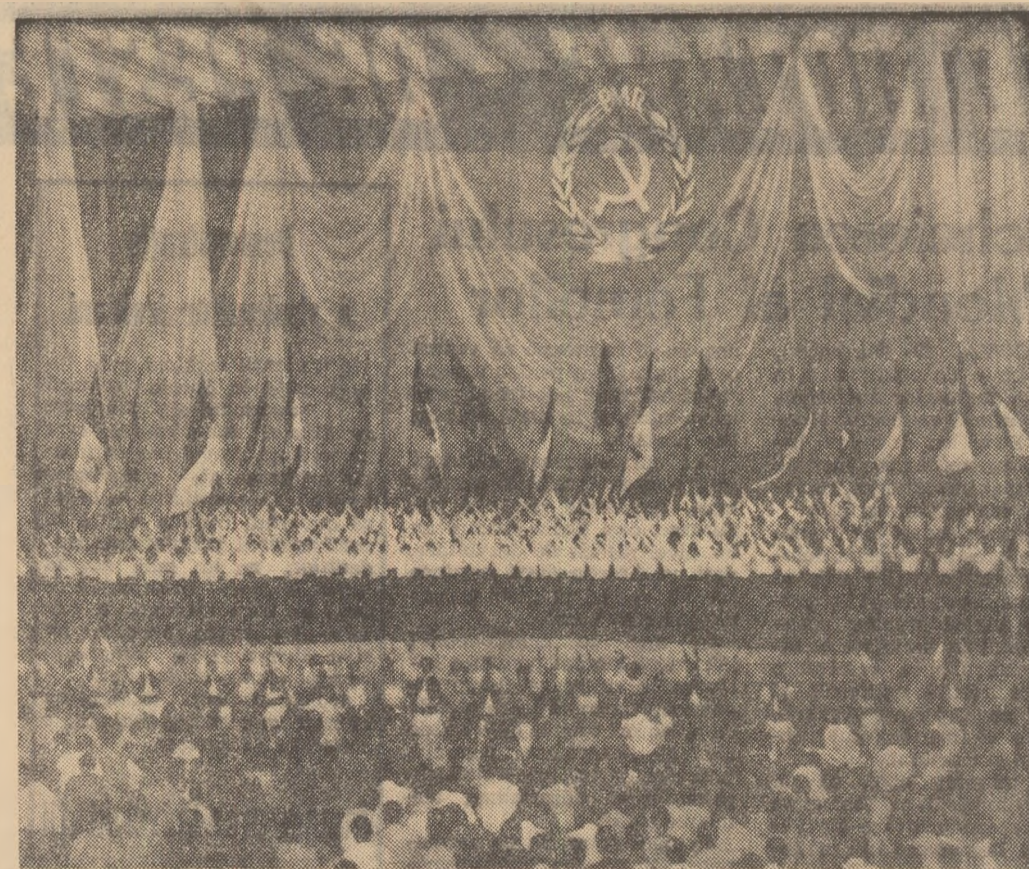
— Noi procedăm aşa: mergem în colectiv la fiecare acţiune întreprinsă pentru colectarea fierului vechi. Iată exemplul zilei de ieri.

După ce au ieşit din schimb, tinerii s-au risipit pentru o oră prin curtea fabricii, pe strada laterală din faţă, în spatele „Teşiturii”. Pretutindeni îi puteai vedea. Colegii erau bucăţi de fier, tablă, teavă, fiecare surub aruncat, nefolositor. La sfârşitul acţiunii au venit cu toţii la cântar: 600 kg. În alte zile ei au spart nişte bucăţi de beton în care se aflau ciţiva drogi de fier în greutate de 3.800 kg. Au ieşit apoi în faţa fabricii pe şantier, unde se construiesc blocuri noi. Din demolările făcute anterior, s-au colectat, de asemenea, circa 6.000 kg. Şi aşa, astăzi mai puţin, mâine mai mult, cei 40 de tineri din secţia mecanic-sef au colectat şi trimis oţelărilor cantitatea de aproape 30 de tone de metale vechi.

...Elevii, pionierii şi geolarzii din Iaşi îşi aduc o preţioasă contribuţie la îndeplinirea acestei sarcini patriotice. Desorei duminică, mai ales, puteai fi văzuţi sute de elevi, pionieri şi geolarzi care de pe şantier, sau de prin curţile oamenilor, colectează fiecare bucăţi de metal nefolositor. Aşa au procedat şi elevii şcolilor medii nr. 2 şi 4, şi elevii de la şcolile de 8 ani nr. 16, 17, 18. Încea din aprilie ei au colectat şi donat la şcolile lor, peste 50 tone metale vechi. Şcolile au comunicat I.C.M.-ului să vină şi să ridice metale. Tovarăşii Cezar Pompei şi Ioan Sirbu au promis că o să trimită maşi-

...Tovarăşii de la Comitetul orăşenesc U.T.M. Iaşi se bucură că angajamentul de 3.000 de tone a fost realizat ceva mai mult de jumătate. Cum te poate însela însă o cifră! Oare acest angajament corespunde posibilităţilor pe care le oferă Iaşiul? Să vedem. În oraşul Iaşi există 223 organizaţii U.T.M. (în afară de 122 de organizaţii din instituţiile de învăţământ superior). Cui fier vechi a colectat în acest an fiecare dintre aceste organizaţii U.T.M.? Nu se ştie. Iată, în schimb, câteva exemple. În sectorul instructorului teritorial Constantin Horcaez se află 32 organizaţii U.T.M. Au colectat metale vechi doar 3—4. În sectorul lui Mihai Teodorescu se află 26 organizaţii; 16 organizaţii U.T.M. nu au colectat nici un gram. În sectorul instructorului Gheorghe Ionescu sînt 24 de organizaţii. Doar 14 au colectat ceva fier vechi. Deci ca în proverbul: unii cu carul, alţii nici cu samara! Adevărat, colectat cantităţi mari de metale vechi organizaţiile U.T.M. de la Nicolina, complexul C.F.R., „Teşitura”. Au colectat cantităţi mici organizaţii U.T.M. ca cele de la IRA 4, I.T.I., Întreprinderea nr. 3 construcţii. În organizaţii U.T.M. ca cele de la Fabrica de ulei, cartier Podul roşu, Poligrafic, O.C.L. Produse industriale, şcoala de şoferi profesionişti şi multe altele n-au colectat nimic. Nu este oare posibil ca fiecare organizaţie de bază să întreprindă acţiuni de colectare a metalelor vechi? Ba da. Şi metale vechi se găsesc pe fiecare şantier, în aproape fiecare întreprindere, pretutindeni. Este necesar ca biroul Comitetului orăşenesc U.T.M. Iaşi să ia urgent în discuţie măsurile care să ducă la transparenţa în viaţa a acestei sarcini de mare importanţă.

CONSTANTIN SLAVIC
correspondentul „Ştiinţei tineretului”
pentru regiunea Iaşi

Tabloul final din spectacolul Ansamblului artistic al centrului universitar Bucureşti. Foto: O. PLECAN

BUCURIE BINEMERITATĂ

Am urcat cu stăruinţă şi pricepere muntele şi te oprim pentru o clipă să priveşti înapoi la drumul străbătut, să cuprind ceea ce poţi vedea acum dintr-o singură privire. Şi înima ti se umple de o profundă satisfacţie. Un sentiment asemănător trebuie să-l fi încercat fiecare dintre studenţii frunzaşi la învăţătură, adunaţi ieri după-amiază în Sala Palatului R.P.R., ca să sărbătorească împreună încheierea anului şcolar şi rezultatele bune pe care le-au obţinut (se poate spune că de astă dată în admirabilul amfiteatru luaseră loc doar note de 10 şi 9).

Notele dobândite de viitorii ingineri, constructori şi agronomi, medici şi economişti, profesori şi actori, îşi pierd în asemenea prileji caracterul strict didactic constituind cel mai desăvârşit certificat al calificării cadrelor care, curând, vor munci pretutindeni în ţară, fie de-a dreptul în producţie, fie în practică. Fireşte că muncitorii, tehnicienii, inginerii de la Onesti sau Brazi, îi vor primi cu dragoste la practică pe actualul student Ion Buricatu

din anul IV al Facultăţii de tehnologie şi chimizarea fierului, pentru că el are cunoştinţe temeinice dovedite timpde de cele şapte note de 10 şi trei de 9, obţinute în anul acesta. Tot aşa cum îl vor primi constructorii gălăţeni sau băimăreni pe Cornel Mudracescu, din anul III al Facultăţii de construcţii

tru grija deosebită şi dragostea părintească arătată tineretului nostru, pentru punerea în discuţie a răsunat de bunăoară tinerescă, de cîtecete pline de farmec în incintătorul decor natural. Prof. univ. Jean Livescu, adjunct al ministrului învăţămîntului a toastat în sănătatea celor sărbătoriti, i-a felicitat pe cei aproape 2.000 de studenţi prezenţi la reuniune, pentru bunele rezultate obţinute în anul şcolar care s-a încheiat recent şi le-a urat noi succese în viitor. Toi. Evlca Stefan, secretar al C.C. al U.T.M., preşedintele Constituţiei U.A.S.R., a rostit, de asemenea, calde cuvinte de salutare la adresa celor prezenţi.

Seara frunzaşilor la învăţătură s-a încheiat pe ringul de dans, devenit neîncăpător. În acordurile orchestrei, studenţii care pînă mai ieri erau încă în emoţia examenelor, au petrecut liniştite, veseli şi plini de mulţumire. Bucuria lor era pe deplin meritată. Ei vom reuşi în zilele următoare la practică, în tabere de odihnă la munte sau la mare, pe oare, la muncă patriotică, acasă la părinţi.

Asemenea sărbători ale frunzaşilor au avut loc în toate centrele universitare.

MIHAI STOIAN

De „Ziua învăţătorului”

(Urmare din pag. 1-a)

Adunare Naţională şi în sfaturile populare, sint decoraţi cu ordine şi medali ale R.P.R. Dar, mai presus ca orice, meritea şcolii noastre, chemată să ţină pasul cu dezvoltarea impetuoaasă a economiei şi culturii, să pregătească cadre cu o calificare deosebită, temeinică, le oferă tuturor învăţătorilor şi profesorilor un larg cîmp de activitate capabil să-î insuflească neîncreţinat, să le dea măsura preţurii de care se bucură. Statul nostru cheltuieşte miliarde de lei pentru învăţămînt. La zecile de mii de clase care s-au construit în ultimii ani se adaugă încă peste 4.000 care îşi vor primi copiii la toamnă. În aceste zile, tipografiile pregătesc aproape 18 milioane de manuale şcolare care vor fi împărţite gratuit elevilor claselor I pînă la VII-a. Numărul cadrelor didactice creşte anual cu mii. S-a trecut la învăţămîntul general, obligatoriu şi gratuit cu durata de 8 ani, realizare de o valoare excepţională a revoluţiei noastre culturale care ne situează printre puţinele ţări ale lumii ajunse la un asemenea nivel înalt al culturii de masă. Iată enumerate unele câteva din condiţiile în care se desfăşoară şi se dezvoltă învăţămîntul de cultură generală la noi şi care dau învăţătorilor şi profesorilor un sentiment de profundă mîndrie, îl mobilizează neîncetat să-î deşăvîrşească măiestria profesională şi să transmită copiilor nu numai pasiunea pentru învăţătură, ci toată bogăţia sufletescă a omului nou, educat de partid în spiritul celor mai nobile idealuri ale umanităţii.

...Ziua învăţătorului este o înconorare a tuturor celorlalte, a fiecărei zile în parte cînd învăţătorii şi profesorii sint din plin respectul şi iubirea care le răsplătesc munca. Nenumăraţi dintre ei sint distinşi cu înalţi titluri de „învăţător emerit” şi „profesor emerit”, sint aleşi de către oamenii muncii deputaţi în Marea

Adunare Naţională şi în sfaturile populare, sint decoraţi cu ordine şi medali ale R.P.R. Dar, mai presus ca orice, meritea şcolii noastre, chemată să ţină pasul cu dezvoltarea impetuoaasă a economiei şi culturii, să pregătească cadre cu o calificare deosebită, temeinică, le oferă tuturor învăţătorilor şi profesorilor un larg cîmp de activitate capabil să-î insuflească neîncreţinat, să le dea măsura preţurii de care se bucură. Statul nostru cheltuieşte miliarde de lei pentru învăţămînt. La zecile de mii de clase care s-au construit în ultimii ani se adaugă încă peste 4.000 care îşi vor primi copiii la toamnă. În aceste zile, tipografiile pregătesc aproape 18 milioane de manuale şcolare care vor fi împărţite gratuit elevilor claselor I pînă la VII-a. Numărul cadrelor didactice creşte anual cu mii. S-a trecut la învăţămîntul general, obligatoriu şi gratuit cu durata de 8 ani, realizare de o valoare excepţională a revoluţiei noastre culturale care ne situează printre puţinele ţări ale lumii ajunse la un asemenea nivel înalt al culturii de masă. Iată enumerate unele câteva din condiţiile în care se desfăşoară şi se dezvoltă învăţămîntul de cultură generală la noi şi care dau învăţătorilor şi profesorilor un sentiment de profundă mîndrie, îl mobilizează neîncetat să-î deşăvîrşească măiestria profesională şi să transmită copiilor nu numai pasiunea pentru învăţătură, ci toată bogăţia sufletescă a omului nou, educat de partid în spiritul celor mai nobile idealuri ale umanităţii.

...Ziua învăţătorului este o înconorare a tuturor celorlalte, a fiecărei zile în parte cînd învăţătorii şi profesorii sint din plin respectul şi iubirea care le răsplătesc munca. Nenumăraţi dintre ei sint distinşi cu înalţi titluri de „învăţător emerit” şi „profesor emerit”, sint aleşi de către oamenii muncii deputaţi în Marea

CINEMATOGRAFIE

fele V. Alexandri (str. Grigorescu 24), Victoria (bd. 6 Martie 7), 23 August (bd. Dimitrov 18), Libertăţii (str. 11 Iunie 75), Grădina Lucoşăni (Calea Rahovei 103), Plaja: Central (bd. 6 Martie 2), Mosilor (Calea Mosilor 221). Program special pentru copii — duminică: Tănuşul: Republica (bd. Magheru 2), Elena Pavel (bd. 6 Martie 14), Adorabilele şi minelinoase: I. C. Frimu (bd. 6 Martie 16), Înfrăţirea între popoare (bd. Bucureştii-Noi), Griuţa (Calea Griuţei) — linia podul Basarab, Flacăra (Calea Duceşti 22), Arta (Calea Călărăşi 153), Grădina 13 Septembrie (str. Doamnei 9), Tu eşti minunată: Patria (bd. Magheru 12—14), Bucureştii (bd. 6 Martie 6), 1 Mai (bd. 1 Mai 322), Gh. Doja (Calea Griuţei 80), Ştefan cel Mare (sos. Ştefan cel Mare, colţ cu str. Lizeanu), G. Coşbuc (piaţa de G. Coşbuc), Constantin D. Cioc (sos. Ştefan cel Mare), Armele Libertăţii (str. 11 Iunie), Lumină de iulie: Magheru (bd. Magheru 29), Tineretului (Calea Victoriei 48), Lumina (bd. 6 Martie 12), Volga (sos. Ilie Pintilie 61). Dracul şi cele 10 porunci — cinema-scop: rulează la cinematogra-

MIHAI STOIAN

Adunare Naţională şi în sfaturile populare, sint decoraţi cu ordine şi medali ale R.P.R. Dar, mai presus ca orice, meritea şcolii noastre, chemată să ţină pasul cu dezvoltarea impetuoaasă a economiei şi culturii, să pregătească cadre cu o calificare deosebită, temeinică, le oferă tuturor învăţătorilor şi profesorilor un larg cîmp de activitate capabil să-î insuflească neîncreţinat, să le dea măsura preţurii de care se bucură. Statul nostru cheltuieşte miliarde de lei pentru învăţămînt. La zecile de mii de clase care s-au construit în ultimii ani se adaugă încă peste 4.000 care îşi vor primi copiii la toamnă. În aceste zile, tipografiile pregătesc aproape 18 milioane de manuale şcolare care vor fi împărţite gratuit elevilor claselor I pînă la VII-a. Numărul cadrelor didactice creşte anual cu mii. S-a trecut la învăţămîntul general, obligatoriu şi gratuit cu durata de 8 ani, realizare de o valoare excepţională a revoluţiei noastre culturale care ne situează printre puţinele ţări ale lumii ajunse la un asemenea nivel înalt al culturii de masă. Iată enumerate unele câteva din condiţiile în care se desfăşoară şi se dezvoltă învăţămîntul de cultură generală la noi şi care dau învăţătorilor şi profesorilor un sentiment de profundă mîndrie, îl mobilizează neîncetat să-î deşăvîrşească măiestria profesională şi să transmită copiilor nu numai pasiunea pentru învăţătură, ci toată bogăţia sufletescă a omului nou, educat de partid în spiritul celor mai nobile idealuri ale umanităţii.

Asemenea sărbători ale frunzaşilor au avut loc în toate centrele universitare.

MIHAI STOIAN

Intr-unul din parcurile oraşului Piteşti, pionierii care au luat vacanţa de vară, se întilnesc aici, unde în frumoşii peisaj ai naturii învaţă să recite poezii. Foto: S. VIORE

UZINA TRACTORUL BRAŞOV

angajează de urgenţă:

- electricieni
- instalatori
- strungari
- frezori
- rectificatori
- ajustori
- sudori electrici
- mecanici locomotivă Diesel
- manevranţi

Angajările se fac numai celor cu domiciliul şi mutaţia definitivă în Oraşul Braşov sau în localităţi situate pînă la 50 km. Cei interesaţi se vor prezenta la serviciul personal şi formarea cadrelor.

AUTOR AL NOULUI PEISAJ: OMUL

(Urmare din pag. 1-a)

telor este continuu. Aşa în naşterea curentului electric la Hidrocentrala „V. I. Lenin”. Pentru lacul său urias hidrocentrală are un baraj în care s-au turnat 1.600.000 m.c. de beton. Pe acest pivot de beton s-a oprit şi maşina noastră — măruntă pe un munte de piatră: un munte căci prind barajul de la bază pînă la vîrf amesteci. Este un munte creat de mîna omului.

— Un munte care, aşa cum a ieşit din uriaşul lui cofraj, arată ca faţa unui bloc nou de pe Căminul Victoriei — remarcă Gheorghe Lungu, inginerul şef la Întreprinderea „Muncitor liber”.

Totul este aici la proporţii uriaşe. Forta omului (a glorioşilor constructori vestiti în întreaga ţară, a tuneliştilor care sbrăneşuie pieptul muntelui, a botoniştilor care în gerul iernii, zi şi noapte, înaltau barajul, a macaraşilor care zburau ne deasupra abisului însoţind pe cabluri benele uriaşe) a silit forţa uriaşă a naturii să treacă din albia Bistriţei în conducte şi turbina şi transformînd-o, să devină decizia dar puternica energie electrică.

Privesc şi de sus barajul — accesaşi emoţie. Unii dintre noi stau muţi de admiraţie şi caută un termen de comparaţie. Imi vine în minte un dialog, dintr-un reportaj, imaginat între un copil şi tatăl lui.

— Tăticule, cine a creat marea asta?
— Eu.
— Dar muntele asta?
— Tot eu.
Păşim mai departe şi coborâm.

Brigadierul Domocos, Arpad de la secţia Lucra Mureş a G.A.S. Oena Mures, controlează calitatea prăşitului tractorului executat de tractoristul Sigismund Cseh. Acest porumb luraşer a fost plantat pe 33 hectare, după ce a fost cosită lucerna.

Foto: N. SCARLET

Faptele sînt ca nişte flori într-o grădină. Dacă le rupi se ofilesc. Să săpăm adînc în jurul lor, să dîm de rădăcini, de acel izvor din care îşi nasc. Se întindecă înăuntru să primim la redacţie scrisori în care faptul de viaţă interesant să fie înecat în fraze generale, povestit pe deasupra, înlăturîndu-se posibilitatea desprinderii semnificaţiilor profunde pe care le poate avea. Pentru că e limpede: nu numai faptul trebuie să fie interesant ci şi modul în care-l povestim. Nu e vorba aici atît de genul în care-l descrii, dacă scrii un portret, o însemnare, o informaţie sau un reportaj, etî de unghiul din care-l priveşti. Ca şi în pictură sau în fotografie artistică. Nu din orice loc poţi vedea imaginea cea mai simfonică a unui peisaj în care să se strîngă ceea ce are el mai semnificativ. Gîndindu-te la faptul altele trebuie să-î judeci, să te gîndeşti bine ce anume ar trebui să subliniezi la el. Să dăm mai întil un exemplu „torectic”:

La o margine de pădure am văzut cîndva un grup de studenţi de la arte plastice pictînd — sub îndrumarea profesorului — acelaşi peisaj Pinzele. Intinse pe cele opt sau zece şevalete, trebuiau să înfăţişeze acelaşi colţ de natură, acelaşi copaci, acelaşi cer. Le-am privit, pe rînd, cu atenţie. Tablourile, ajunse într-o fază finală, reproduceau fidel elementele de natură ale temei date. Şi totuşi se deosebeau: într-un tablou cerul era de un albastru adînc, sugerînd profunzimea gravă, în altul avea o nuanţă senină, într-unul copacul din margine căpătase o interesantă umanizare exprimîndu-se prin agerime pe cînd, în celălalt, părea maiestros, calm, gata să se contopească cu pădurea. Fiecare a subliniat prin urmare cu mijloacele pe care le-a socotit mai nimerite ceea ce l-a impresionat mai mult, ceea ce l-a sărărit mai semnificativ şi mai demn de reţinut, trecîndu-l celalalte elemente pe un plan secundar, fără însă a le omite din ansamblul tabloului. Ceva asemănător se petrece şi în descrierea unui fapt. Iată şi un exemplu „practic”:

La începutul primăverii doi corespondenţi voluntari, Brunea Savu şi Vlăscănu Gheorghe din comuna Baloteşti, regiunea Bucureşti, ne-au scris, fiecare, despre acelaşi fapt: hotărîrea cetăţenilor din comună de a face un drum pentru tractoare.

Vorbind şi despre alte lucrări de înfrumuseţare a comunei Brunea a relatat faptul astfel: „Tot pentru această primăvară colectivisti au hotărît să pietruiască un drum pentru tractoare ca atunci cînd

Sosirea în Capitală a unei delegaţii guvernamentale a R. P. D. Coreene

În Capitală a sosit o delegaţie guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de Tio Doing Sib, ministrul industriei construcţiilor de maşini.

Oaspeţii pe fost Intimpinaşi la sosire, pe aeroportul Băneasa, de Gogu Rădulescu, ministrul comerţului exterior, Nicolă Anghel, adjunct al ministrului, Virgil Actarian, adjunct al ministrului metaleurgiei şi construcţiilor de maşini.

Au fost de faţă: Ghi Du Hoan, ministrul R.P.D. Coreene în R. P. Romîni, şi membri ai ambasadei.

Ministrul comerţului exterior, Gogu Rădulescu, a primit simbolic la amiază delegaţia guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de Tio Doing Sib, ministrul industriei construcţiilor de maşini.

La întrevvedere au fost de faţă ambasadorul R.P.D. Coreene în R. P. Romîni, Ghi Du Hoan, şi membri ai ambasadei.

Cu acest prilej, între delegaţiile romînă şi coreeană au început convorbiri privind schimbările comerciale dintre cele două ţări.

Stropesc via pentru a 4-a oară

Villa G.A.S. Ivesti, din raionul Galaţi, constituie şi în acest an o mîndrie a întregului colectiv al acestei gospodării. De acum s-a conturat posibilitatea obţinerii unei producţii bogate de struguri de masă şi pentru vinificaţie.

Brigăzile de viticultori conduse de Pavel Dumitra, Stefan Petrescu, Vasile Chelaru şi Constantin Chirvăsău, care au în îngrijire peste 200 de hectare de teren, de care deosebită atenţie îngrijirii acestora. Membrii acestor brigăzi au executat pînă acum prăşia I cu prăşitoarea, prăşia a II-a manual, legatul întil în lăstariilor, întretinerea completă de goluri din vii făcute în primăvară şi stropitul de tori. Stropul al treilea a fost terminat pe întreaga suprafaţă la data de 22 iunie.

Colectivul G.A.S. Ivesti este fruntas pe raionul Galaţi în întreaga culturilor, a efectuat numai lucrări la timp şi de bună calitate. Au fost luate măsuri ca, pentru a preveni atacul manei de-a colo de unde s-a început de ficare dată stropul vier, să se înceapă cel deal patrulea stropit. În cîteva zile el va fi gata, înlăturînd astfel pierderi de recoltă.

N. COTIGĂ

vor începe arăturile, tractoarele să aibă un drum al lor, să nu strice sosele. Vlăscănu însă, privindu-l din alt unghi, i-a pus în lumină şi ţilul mai adînc pe care-l are un astfel de fapt: „Mai înainte, cînd intra în sat veştru tractor lumea se strîngea la el ca la urs. Tractorul fugea pe sosea strîmîndu praful ca o arătură şi oamenii poveşteau multă vreme evenimentul: „L-a-şi văzut? Unul de asta de-am avea şi noi!”

Acum s-a luat hotărîrea să se facă un drum special pentru tractoare. Fiindcă ştiţi cum e acum cu tractoarele: se umple staute de ele.

Încă un stat pentru orientare în alegerea faptelor un bun îndrumător poate fi şi ziarul însuşi. Într-o anumită perioadă ziarul îşi îndreaptă atenţia spre o anumită tematică, susţine anumite acţiuni care se cer sprijinite de corespondenţii voluntari. În coloanele ziarului, de exemplu, s-a deschis a doua etapă a concursului „Din indemnul conştiinţei socialiste”. Fapte care să dezvăluie atitudinea nouă, înalţată a oamenilor în muncă şi în viaţa se înfîlesc la tot pasul. Ele aşteaptă doar să fie povestite ziarului.

Aşteptăm scrisorile voastre.

VASILE BĂRAN

Foto: N. SCARLET

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

PARIS: Recepție in onoarea ministrului R. P. Romine

PARIS. Biroul grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie dintre Franța și România din Senatul francez a oferit în palatul Luxemburg, sediul Senatului, o recepție în onoarea ministrului R. P. Romine la Paris, dr. Victor Dimitriu. Au participat Jean-Louis Vigier, președintele grupului Jozeau-Marigne, vicepreședintele al Senatului, reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, senatori, un grup de deputați, membri ai grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie dintre Franța și România, ziariști, etc.

Cu acest prilej, Jean Louis Vigier a înmănat ministrului R. P. Romine la Paris, o medalie a Senatului francez și a rostit o scurtă cuvântare în care a subliniat că grupul parlamentar pentru relațiile de prietenie dintre Franța și România din Senatul francez, va depune și în viitor toate eforturile pentru înțelegerea și prietenia dintre cele două țări. A răspuns dr. Victor Dimitriu, ministrul R. P. Romine la Paris.

Decernarea premiului acordat filmului Codin

PARIS. — La Paris a avut loc într-un cadru festiv decernarea premiului acordat de Comisia Superioară tehnică a cinematografiei franceze filmului „Codin”, prezentat la Festivalul internațional cinematografic de la Cannes. Diploma acordată filmului pentru calitatea deosebită a imaginii în culori a fost înmănată ministrului R. P. Romine la Paris, dr. V. Dimitriu, director general al Centrului național al cinematografiei din Franța. Au fost de față personalități din viața cinematografică franceză.

In Comitetul O. N. U. pentru studierea apartheidului

NEW YORK. — Comitetul special O.N.U. însărcinat cu studierea politicii de apartheid a ascultat la 28 iunie un raport asupra armatei și poliției sud-africane în care se subliniază că în ultimul timp armata și poliția au devenit din ce în ce mai puternice și mai agresive. Potrivit raportului, arată agenția France Presse, Marea Britanie este principala furnizor de arme în Africa de Sud, dar Statele Unite și Franța au furnizat la rândul lor această țară „o cantitate substanțială de armament”.

Președintele comitetului, Diallo Telli, a dat citire unui proiect de scrisoare care invită guvernele celor trei țări să comunice comitetului informații asupra armelor livrate Africii de Sud cu începere de la 6 noiembrie 1962, data adopției rezoluției Adunării Generale a O.N.U. care cheamă țările membre ale O.N.U. să înceteze furnizarea de armament guvernului rasist al Africii de Sud.

Pe de altă parte, după cum transmite agenția Reuter, la 28 iunie a fost dat publicității un apel al Partidului Congresului African din Africa de Sud care invită Anglia, S.U.A. și Franța să pună capăt furnizării de armament guvernului rasist al Africii de Sud. Apelu se adresează, de asemenea, Organizația Națiunilor Unite să intervină pentru a pune capăt „dezamăului albilor” în Africa de Sud.

Încheierea Congresului Mondial al Femeilor

MOSCOVA, 29 (Agerpres). La 29 iunie au continuat în Palatul Congreselor din Kremlin lucrările Congresului Mondial al Femeilor. În cadrul lucrărilor au continuat discuțiile în cele mai importante probleme ale contemporaneității.

Președinții comisiilor formate la Congres au raportat delegațiilor activitatea lor și le-au prezentat recomandări în problemele luptei femeilor pentru dreptul în societate și familie, pentru pace, dezarmare și independență națională, și de asemenea, pentru sănătate, educație și învățământul copiilor și tineretului.

S-a anunțat apoi că în cursul dimineții au fost alese organele conducătoare ale Federației Democratice Internaționale a Femeilor, Consiliul F.D.I.F., Biroul și Secretariatul. Eugenie Cotton a fost din nou aleasă președintă a federației. Vicepreședinta de onoare au fost alese Leonora Andrea Andreen (Suedia) și Dolores Ibaruri (Spania).

Congresul Federației a ales, de asemenea, 11 vicepreședinte și 14 membre în birou.

Din partea femeilor din R. P. Romina în Consiliul F.D.I.F. au fost alese ca membre tovarășele Suzana Gidea, Maria Groza și Elena Vilcoici. Ca suplente în Consiliu au fost alese tovarășele: Stana Drăgoi, Cloșan Maria, Manolescu Maria.

Eugenie Cotton a citit proiectul apelului adresat de Congres tuturor femeilor din toate continentele. Apelul a fost adoptat cu majoritatea de voturi.

Delegatele la Congresul Mondial al Femeilor și-au manifestat năzuința unanimă de a apăra pentru femei „un loc legitim în societate și în familie, egalitate drepturilor și îndatoririlor care să nu permită să arătăm pe deplin posibilitățile noastre, de a participa în toate domeniile progresului uman”.

Noi, reprezentantele a sute de milioane de femei — se subliniază în apel — am sosit la Moscova din toate colțurile globului pămintesc pentru a împărtăși din experiența noastră, din temerile și speranțele

Demonstrație a studenților irakieni

Studenții irakieni care învață la Școala tehnică superioară din Stuttgart au difuzat manifeste în care protestează împotriva acțiunilor arbitrare ale guvernului irakian. În manifeste se arată că guvernul irakian refuză să prelungească vizele pentru studenții, nu le mai acordă burse, a oprit transportul de bani pe care studenții îl primesc din partea familiilor lor și a dispus să fie cenzurată corespondența studenților.

600 de studenți irakieni au adresat guvernului irakian o scrisoare de protest.

Inaugurarea Universității Africii răsăritene

La 28 iunie, la Nairobi (capitala Kenyei) au avut loc festivitățile de inaugurare a Universității Africii răsăritene.

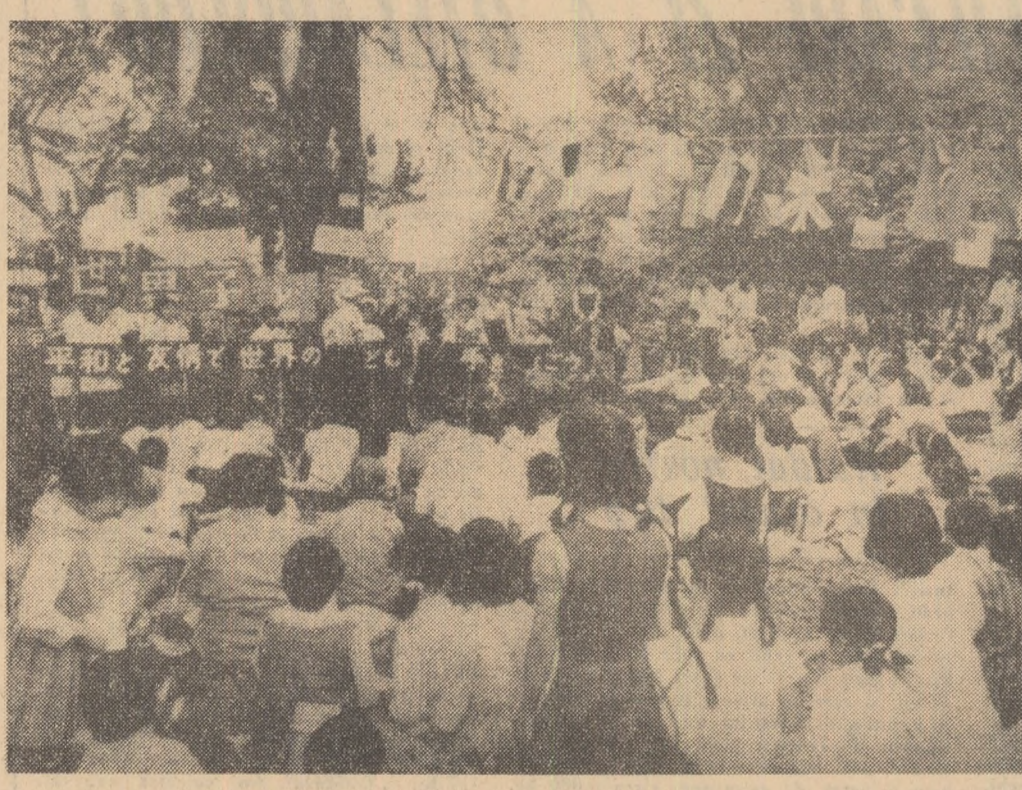
Luful cuvintului cu acest prilej, Julius Nyerere, președintele Tanganicai, a demascat acțiunile de discriminare rasială din Africa și din alte regiuni ale lumii și a chemat studenții universității să lupte împotriva lor. Arătând că a trece cu vederea aceste acțiuni înseamnă a „renunța la roadele luptei de eliberare națională și la demnitatea umană”.

Nyerere a subliniat că africanii „nu pot tolera continuarea lor pe continentul african și vor protesta cu fermitate atunci când ele vor avea loc în alte regiuni ale lumii”.

Universitatea își va desfășura activitatea sub controlul guvernului vitorei federației Africii răsăritene din care urmează să facă parte Kenya, Tanganica și Uganda. Sarcina ei principală este de a pregăti cadre naționale pentru satisfacerea nevoilor Africii răsăritene.

Uruguay: Demonstrație a studenților din Montevideo. Demonstrații au cerut sporirea alocațiilor pentru învățământul superior, îmbunătățirea condițiilor de studiu.

Rasiștii sud-africani excluzi de la intilnirile O.I.M.

GENEVA. — La 29 iunie Consiliul de administrație al Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) s-a întrunit din nou pentru a încerca, după cum relatează agenția Reuter, să ajungă la un acord definitiv în problema acțiunilor ce urmează să fie întreprinse împotriva Republicii Sud-Africane.

Agencia France Presse anunță că după lungi discuții, consiliul a adoptat cu o majoritate de voturi trei rezoluții.

Prima rezoluție prevede excluderea Republicii Sud-Africane de la intilnirile Organizației Internaționale a Muncii.

Cea de a doua rezoluție prevede alcătuirea unei delegații

speciale în frunte cu directorul general David Morse, care urmează să se întâlnească cu secretarul general al O.N.U., U Thant, „pentru a-și face cunoscute părțile exprimate în conferință precum și cele ale Comitetului Executiv în problema politicii de apartheid.”

Cea de a treia rezoluție cuprinde hotărârea ca următoarea sesiune a O.I.M. să fie discutată amendamentul la statutul organizației „pentru a da astfel posibilitatea acestei organizații să atingă obiectivele din rezoluția adoptată în 1961 cu privire la politica de discriminare rasială dusă de guvernul sud-african”. După cum se știe, în 1961 a fost adoptată o rezoluție potrivit căreia Republicii Sud-Africane i se cerea să părăsească O.I.M. dacă nu abandonează politica de apartheid.

Tot atunci, reprezentanții țărilor africane au condamnat cu asprime guvernul rasist sud-african și au cerut O.I.M. să stabilească sancțiuni concrete împotriva lui.

Recent a avut loc în Japonia un Festival al Copiilor pentru Prietenie și Pace. În fotografie: aspect din timpul uneia din manifestările Festivalului, manifestare care s-a desfășurat la Tokio.

Foto: JAPAN PRESS

Cine poartă răspunderea tulburărilor din Guyana Britanică

LONDRA. — Primul ministru adjunct al Guanei Britanice, E. Benn, luând cuvântul în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 28 iunie la Londra, a declarat că guvernul Angliei, precum și guvernul britanic al Guanei Britanice poartă răspunderea pentru situația creată în țară. El a arătat că abia după multe tergiversări guvernului a luat în considerare măsuri pentru menținerea legalității și a ordinii.

După cum a menționat Benn, greva și alte acțiuni îndreptate împotriva Partidului Popular Progresist de guvernământ au fost organizate de partidele de opoziție sprijinite de cercuri de afaceri americane care dețin întreprinderi

în Guyana Britanică. Greva a fost organizată în scopul înlăturării guvernului ales pe cale legală.

LONDRA. — S.U.A. insistă pentru modificarea constituției Guanei Britanice, potrivit căreia țara se bucură de autodeterminare internă, și pentru restabilirea unui regim fără colonial. După cum relatează un observator al ziarului „Times”, problema Guanei Britanice s-a discutat în cadrul tratatelor între secretarul de stat al S.U.A., Rusk, și ministrul afacerilor externe al Angliei, Home.

RĂSFOND PREȘA STRAINĂ Criza regimului diemist

Răsfond presa occidentală în aceste zile întilnește prețutându-se aceeași concluzie în legătură cu evenimentele actuale din Vietnamul de sud: guvernul lui Ngo Dinh Diem se află angrenat într-o etapă decisivă în lupta pentru supraviețuirea politică. „Regimul lui Diem în pericol” („New York Times”), „Criza în stare endemică” („France Observateur”) — iată câteva din titlurile găitoare care arată gravitatea situației pentru diemisti și sprijinitorii lor.

La șase săptămâni de la începerea sa, conflictul dintre regimul lui Diem și clerul budist se menține la fel de puternic și continuă să rămână o sursă de frământări din cele mai serioase. Populația sud-vietnameză, în imensa sa majoritate de religie budistă, se opune încercărilor oficiale de a se crea o situație preponderantă cultului catolic practicat de Diem și de familia sa. (Episcopul catolic din Vietnamul de sud este chiar unul din frații lui Ngo Dinh Diem). În

trecur, între reprezentanții celor două culte, budist și catolic, nu a avut loc nici un fel de conflict. Acum, încercările de învrăjbirii pornite din palatul prezidențial de la Saigon s-au întors împotriva celor ce le-au inițiat. Persecutarea budistilor este privită cu dezaprobare chiar și de catolicii de rând. Intenția budistă și masele largi, scrie săptămânalul „France Observateur”, există o concordanță deplină în ce privește opoziția față de regimul de la Saigon. Acum două luni, arată David Halberstam, corespondentul special al ziarului „New York Times”, opoziția organizată era reprezentată de forțele de partizani care luptă cu arma în mână. Acum tot mai numeroși sînt civili care arborază ca o șifardă și ca un semn de protest un detaliu vestimentar galben — culoarea budistă. Ceea ce îngrijorează în mod deosebit pe diemisti este faptul că această stare de spirit s-a răspindit și în rândurile militarilor. Acum câteva zile, în presa din Saigon a putut fi citită o declarație neobișnuită, prin care generalii sud-vietnamezi își proclamau lealitatea față de președinte”. Faptul că Diem a simțit nevoia unei astfel de declarații este cit se poate semnificativ. Dacă într-o măsură mai mică sau mai mare, scrie în această privință Halberstam, el mai poate conta pe generalii, nu același lucru se poate spune și despre ofi-

țeri inferiori. Observatorii din capitala Vietnamului de sud, menționează că în continuare, sint de acord asupra iminenței unei noi încercări de răsturnare a lui Diem, problema fiind doar data la care se va produce aceasta.

Efervescența întilnită în Saigon și în restul Vietnamului de sud îl determină pe Halberstam să recunoască că „ultimele șase săptămâni au adus prejudicii ireparabile eforturilor producătoare de schimbare în rîndurile „consilierilor” americani care reprozează diemistilor „lipsa lor de tact”, precum și risipirea „ajutorului” american. Diemistii ripostează că acest „ajutor” militar s-a dovedit complet ineficace. S-a ajuns chiar la situația ca Ngo Dinh Nhu, un alt frate al președintelui Diem, să declare ziarului „Washington Post” că ar fi preferabilă retragerea din Vietnamul de sud a jumătate din forțele armate americane. Guvernul Diem a fost nevoit să publice o dezmințire, iar Departamentul de Stat, foarte iritat, a dat publicității o punere la punct în care declara că „guvernul sud-vietnamez pare a fi timorat de faptul că prezența consilierilor americani diminuează autoritatea prezidentului Diem”. Cu alte cuvinte, cum se întimplă de obicei în asemenea cazuri, cei vinovați își aruncă unul altuia răspunderea eșecurilor suferite.

SCURTE ȘTIRI • SCURTE ȘTIRI • SCURTE ȘTIRI

PARIS. — Între 25 și 28 iunie la Palatul U.N.E.S.C.O. din Paris a avut loc sub conducerea Departamentului educației din cadrul U.N.E.S.C.O., o sesiune de lucru a Comitetului de pregătire a unei reuniuni internaționale a editorilor de manuale școlare și lucrări educative care va avea loc în anul 1964. La lucrările comitetului au participat delegații de experți din 8 țări: U.R.S.S., S.U.A., Franța, Anglia, România, Danemarca, India și Etiopia, precum și observatori din partea unor organizații editoriale internaționale și instituții franceze. Din partea R.P.R. a participat Ion Stăvruș, membru al delegației permanente a R. P. Romine pe lângă U.N.E.S.C.O.

Comitetul a făcut o serie de recomandări privind programele de desfășurare și problemele ce vor fi abordate la reuniunea editorilor de manuale

**Vizita
președintelui Kennedy
în Anglia**

LONDRA. Președintele Kennedy, și-a încheiat vizita în Irlanda și a sosit sîmbătă în

Anglia unde va avea convorbiri cu premierul Macmillan și cu alte oficialități engleze.

Printre problemele care vor fi discutate la întilnirea anglo-americană va fi planul american de creare a forței multilaterale atlantice.

Presiunile americane pentru a impune participarea Angliei la crearea forțelor multilaterale N.A.T.O. întilnind rezistență. Un grup de 200 de deputați conservatori i-a comunicat primului ministru Macmillan că, dacă cu prilejul convorbirilor pe care le are cu Kennedy s-ar lua o hotărîre definitivă în privința forței multilaterale, aceasta ar atrage alături de ea și o serie de dezbateri de politică externă din Camera Comunelor care va avea loc săptămîna viitoare.

MOSCOVA. — La 27 iunie, în fața moscovitilor și-au demonstrat mîndria cel mai bun reprezentant al artei circului din Bulgaria, Ceholavovici, R. D. German, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, India. Artiștii au cântat în marea spectacol comun.

„Alături de colegii lor de peste

hotare au prezentat diferite numere și artiștii sovietici.

O declarație a ministrului de externe vest-german

LONDRA. — Agenția Reuter reproduce o declarație a ministrului de externe vest-german, Gerhard Schroeder, în care acesta a subliniat că R.F.G. continuă să sprijine aderarea Angliei la Piața comună.

După cum se știe, la ultimele întilniri ale diferitelor organisme ale Pieței comune, problema primirii Angliei a dat naștere la discuții contradictorii furtunoase. În ciuda atitudinii Franței de a se opune categoric includerii Angliei, pentru a proteja interesele monopolurilor franceze, adreșându-se Federației vest-germane a industriei siderurgice și metalurgice, Schroeder a spus: „După părerea noastră, în Piața comună trebuie să continuăm o politică de considerare a Angliei ca membru venit în viitor. Aceasta necesită un schimb constant de păreri și informații între Anglia și cei șase, în care scop cele mai bune forme ar trebui să fie găsite cit mai curînd posibil”.

CAIRO. După cum transmite agenția MEN, R.A.U. a rupt relațiile diplomatice cu Por-

tugalia. Această măsură a fost luată de către guvernul R.A.U. în conformitate cu rezoluțiile adoptate de conferința șefilor statelor și guvernelor africane care a avut loc în luna mai și care a hotărît că statele africane independente trebuie să rupă relațiile politice, diplomatice și consulare cu guvernele Portugaliei și Republicii Sud-Africane și să declare boicota economică a regimului lui Salazar care duce un război colonial în Angola.

Conferința de dizolvare a Federației Rhodesiei și Nyassalandului

SALYSBURY. — În localitatea Victoria Falls continuă lucrările conferinței cu privire la dizolvarea Federației Rhodesiei și Nyassalandului la care participă reprezentanți ai guvernului englez, ai guvernului din Rhodesia de nord și de sud, precum și al guvernului federal. Din partea guvernului Nyassalandului participă trei observatori. Într-un comunicat dat publicității, după ședința din 28 iunie, se subliniază că scopul conferinței este de a asigura cit mai grabnic și mai metodic transferarea împuternicirilor guvernului federal guvernurilor teritoriale. În comunicat se

arată, de asemenea, că s-a căzut de acord asupra creării unui comitet de lucru care urmează să examineze reorganizarea serviciilor civile ale federației, precum și repartizarea datoriei publice.

Lucrările conferinței de la Victoria Falls sînt urmărite cu atenție de populația africană din fosta federație a Rhodesiei și Nyassalandului care cere recunoașterea drepturilor ei. După cum transmit agențiile de presă, sosită primului ministru asistat al Rhodesiei de sud, Field, a preluat o demonstrație a populației africane din Victoria Falls, care a manifestat pe străzi scandînd: „Libertate!”.

PHENIAN. — La 28 iunie, Cabinetul de miniștri al R.P.D. Coreene a adoptat hotărîrea „cu privire la acordarea de ajutor material locuitorilor Coreei de Sud, care suferă din cauza lipsei de alimente și din cauza calamităților naturale”. Cabinetul de miniștri al R.P.D. Coreene a hotărît să ofere în mod gratuit concetățenilor sudcoreeni 100 mii seki (un sek este egal cu 103,5 litri) orez decotizat și a însărcinat pe președintele comitetului pentru agricultură al R.P.D. Coreene să ia măsurile eficace pentru transmiterea cit mai urgentă a acestei cantități de orez.